

[Arbejdsministeren]

vendigvis gennemføre forslaget straks. Vi kan ikke afvente et eller andet udvalgsarbejde, som jeg tror vil tage lang tid.

Så skylder jeg at sige, at både en styrkelse af arbejdsmarkedsnævnene med den nuværende LO/DA-indflydelse og et råd, som kommuner og amter har foreslået, og som SF ønsker sig, gøres lettere, når dette lovforslag er vedtaget. Der er ikke brudt nogen broer, der er ikke nogen korsveje, der bliver overskredet. SF har sin mulighed i fremtiden, Socialdemokratiet har sin mulighed i fremtiden, bare begge parter stemmer for dette lovforslag og sikrer, at jeg fortsætter som arbejdsminister.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det var en overordentlig fair fremstilling, ministeren kom med. Ministeren sagde, at det her regionaliseringsarbejde er sat i gang af forhenværende arbejdsminister hr. Svend Auken. Det synes jeg var overordentlig fair.

Vi havde naturligvis – det er baggrunden for de taler, jeg bl.a. har holdt her – haft større tillid til, at udmøntningen var foregået i den retning, vi havde ønsket, hvis det var hr. Svend Auken, der havde siddet som arbejdsminister i stedet for den nuværende – det er det, SF altså ikke har haft problemer med – fordi vi havde vidst, at hr. Svend Auken på baggrund af de erfaringer, vi har fået i en årrække, ville have lyttet til arbejdsmarkedets parter, når udmøntningen skulle finde sted.

Det, der er baggrunden for, at vi er nervøse for det, der sker nu, er, at man ikke har tid til at vente på, hvad parterne siger, man har ikke tid til at vente på, hvad nævnene siger, nu skal det bare køres igennem. Den store tillid til arbejdsministeren udmønter sig altså i det forlovelsessamarbejde, jeg kan forstå der har været om denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hvis arbejdsministeren havde gjort, som det var forudsat i den 1975-lov, han henviste til, ville han have været klar over, at konsekvenserne af dette ville være, at man gennemførte et lovmæssigt regelsæt for de administrative regler, og at dette lovgivningsmæs-

sige regelsæt ville have betydet, at man ikke fra centralt hold ville have været i stand til, hvad man bliver ved denne lovgivning: at lave centraliseringer uden om de regionale parter i området.

Ifølge de bemyndigelser, der ligger i §§ 8 og 11, står det klart, at man ikke behøver at rette sig efter, hvad arbejdsmarkedsnævnene siger. Det vil sige, at hvis der kommer et diktat fra Laksegade, er det afgørende hele vejen igennem.

Det var derfor, jeg spurgte arbejdsministeren i mit første indlæg, om han vil give os håndfaste garantier for, at der bliver disse regelsæt, der nøje præciserer ressourceforbruget og fastlægger strukturen i de 14 regioner. Det forstår jeg at vi ikke kan få en tilkendegivelse fra arbejdsministeren om, i hvert fald ikke her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 38 stemte for, 81 imod.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 213:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1986.

Af finansministeren (Palle Simonsen).
(Fremsat 11/3 87. Første behandling 17/3 87. Betænkning 29/4 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.